INFORMATIEBLAD VAN DE

PAROCHIE

ST. WERENFRIDUS

TE WERVERSHOOF

NU EN STRAKS

NIEUW SEIZOEN

29 september: HH. Michaël, Gabriël en Rafaël, aartsengelen

Oorspronkelijk is 29 september St.-Michaëlsdag. Tegenwoordig viert de Kerk op deze dag ook het feest van de aartsengelen Gabriël en Rafaël. Deze drie kennen we bij naam. Volgens het boek Tobit zijn er echter zeven aartsengelen: "Ik ben Rafaël, een van de zeven heilige engelen die de gebeden van de heiligen opdragen en toegang hebben tot voor de heerlijke troon van de Heilige" (Tob. 12:15).

Michaël wordt beschouwd als de aanvoerder van de hemelse strijdkrachten. Hij is door God belast met het geven van bovennatuurlijke bijstand aan alle mensen van goede wil. Hij strijdt tegen Lucifer, de kwade aartsengel die tegen God in opstand kwam. Michaël betekent 'Wie is als God'.

Gabriël is de engel bij uitstek. 'Engel' komt namelijk van het Griekse angelos, dat 'boodschapper' betekent. Gabriël is in de Heilige Schrift de verkondiger van goddelijke boodschappen. Zo bracht hij Maria het eu angelon, de Blijde Boodschap: de komst van Christus, de Verlosser. Gabriël betekent 'Sterke man Gods'.

Rafaël is de aartsengel die genezing en bescherming biedt aan alle mensen die onderweg zijn naar het hemels paradijs. Rafaël betekent 'God heeft genezen'.

30e JAARGANG NR. 1
14 SEPTEMBER 2007

REDACTIE

e-mail: redactie.nuenstraks@zonnet.nl
R. Kuin-Ooijevaar, S.Koopmanstr. 107 Tel.: 582893

E. Botman, S. Koopmanstraat 122 Tel.: 581068

Typiste: U. Steltenpool-Koortens
Illustraties: P. Brandsen
Drukwerk: F. Dudink
Voorblad: T. de Hoogt

Pastorie: Dorpsstraat 71 Tel. 581268
Pastor: J. Suidgeest

Pastor Maria Voss
Olympiaweg 42
tel: 582093

BELANGRIJK

Voor afspraken met, vragen en mededelingen aan pastor Suidgeest per telefoon is de beste tijd om te bellen:
MAANDAG t/m VRIJDAG 's morgens tussen 9.30 uur en 10.00 uur en 's avonds tussen 18.00 uur en 18.30 uur.

De redactie heeft de vrijheid om ingekomen kopij eventueel aan te passen.

Stichting **Hulpverlening**
vanuit de **Westfriese Kerken**
kantoor: Joh.Poststraat 26
1628 CC HOORN
0229 271684

GAAT U VERHUIZEN?

Help onze administratie. Geef uw verhuizing tijdig door met een verhuiskaart of met deze bon

Achternaam.....

Voorletters of fam.....

Voor ongehuwden: man / vrouw.....

Huidig adres.....

Postcode/plaats.....

Nieuw adres.....

Postcode/Plaats.....

Verhuisdatum.....

LAAT 'T WETEN!

Bezorgadres: brievenbus pastorie

VAN DE REDACTIE

Er is veel gebeurd in onze parochie sinds de uitgave van het pinksternummer van Nu en Straks. Pastor Suidgeest heeft maar liefst 17 keer een in memoriam geschreven. Dat betekent even zoveel keren verdriet en medeleven rondom het afscheid van een dierbare.

Toch moeten we weer verder met elkaar, het nieuwe seizoen staat weer in de startblokken. Er staan weer allerlei activiteiten op de rails. Wat dacht u van de Westfriese bedevaart naar Heiloo of luisteren en meedoen met het Jambokoor. Misschien heeft u juist behoefte aan stilte of wilt u de reis van uw leven maken langs de bijbelse plaatsen van Turkije. Het kan allemaal, het is maar net waar je van houdt. En als u graag een receptie bezoekt dan kunt u terecht bij het AOW-jongerenkoor. Zij bestaan maar liefst 40 jaar, daarom hebben wij met hen ook een interview gehouden in het kader van Werkers van Werenfried.

We hopen dat alle werkgroepen weer enthousiast aan het nieuwe seizoen zullen beginnen. Allemaal veel succes toegewenst.

INHOUD

Liturgische agenda..... 3
Oktoberlof 3
Nieuws en activiteiten 4
Nieuws van het parochiebestuur..... 4
Afspraken voor De Inzet..... 4
Dezelfde draad, maar wel anders..... 4
Westfriese bedevaart 4
Vredesweek Raad van Kerken 5
Jambokoor, zaterdag 22 september..... 5
Langs bijbelse plaatsen in Turkije 6
Een dag stilte 6
Jeugd en jongerenhoek 6
Kindernevendienst 6
Nieuws van werkgroep 1e communie 7
Kerk en samenleving..... 7
Wereldmissiemaand 7
Missie zendingskalender 2006..... 7
Wereldwinkel 8
Vastenactieproject 8
Wat heet arm .(PCI)..... 8
In gesprek met Werkers van Werenfried 8
Het AOW-Jongerenkoor 8
Uitnodiging 40 jaar AOW-jongerenkoor..... 13
Familieberichten..... 14
In memoriam..... 14
Gedoopt/getrouwd/jubileum..... 19
Bietendag 19
Voor de kinderen Verhaal met kleurplaat 20

LITURGISCHE AGENDA

In het weekend zijn de vieringen in de kerk:
zaterdag om 19.00 uur,
zondag om 10.00 uur.

Op zondag is er om 11.30 uur Doopgelegenheid, na afspraak.

In de week zijn de vieringen in 'De Inzet' op:
woensdagavond om 19.00 uur,
de eerste vrijdag van de maand, 's morgens om 09.30 uur. Daarna kunnen we nog nablijven en een kop koffie gebruiken.

Op de eerste zondag van de maand is er na afloop van de viering van 10.00 uur in 'De Inzet' gelegenheid om een **kop koffie** te gebruiken. Van harte welkom!

15 - 16 september: **VREDESZONDAG**

vrijdag	18.30 uur:	Verzorgingshuis
zaterdag	19.00 uur:	Eucharistieviering met Fanfarecorps St.Caecilia en Heren v/h koor. Pastor J.Suidgeest.
zondag	10.00 uur:	Woord-Communieviering met Dameskoor. Pastor C.Koning.

Op deze zondag is er een Kindernevendienst.

22 - 23 september:

vrijdag	18.30 uur:	Verzorgingshuis
zaterdag	19.00 uur:	Eucharistieviering met Jambo-koor uit Westfriesland (Missiekoor) Pastor J.Suidgeest.
zondag	10.00 uur:	Woord-Communieviering met Herenkoor. Groep Andijk.

29 - 30 september:

vrijdag	18.30 uur:	Verzorgingshuis
zaterdag	19.00 uur:	Eucharistieviering met A.O.W.-Jongerenkoor. Pastor J.Suidgeest. Feestelijke viering uit dank-baarheid b.g.v. het 40 jarig jubileum van het Jongeren-koor.
zondag	10.00 uur:	Woord-Communieviering met Dameskoor. Pastor C.Koning.

6 - 7 oktober:

vrijdag	18.30 uur:	Verzorgingshuis
zaterdag	19.00 uur:	Woord-Communieviering met liederen. Groep Medemblik.
zondag	10.00 uur:	Eucharistieviering met Herenkoor. Pastor J.Suidgeest.

13 - 14 oktober:

vrijdag	18.30 uur:	Verzorgingshuis met liederen (Kinderkoor)
zaterdag	19.00 uur:	Eucharistieviering met koor 'Unciaal' uit Medemblik. Pastor J.Suidgeest.
zondag	10.00 uur:	Woord-Communieviering met Herenkoor. Groep Wervershoof.

20 - 21 oktober: **WERELDMISSIEDAG**

vrijdag	18.30 uur:	Verzorgingshuis met Dameskoor
zaterdag	19.00 uur:	Woord-Communieviering met Heren v/h koor. Groep Andijk.
zondag	10.00 uur:	Eucharistieviering met Dames-koor. Pastor J.Suidgeest. Feestelijke viering uit dankbaarheid b.g.v.het 60 jarig jubileum van het Dameskoor.

Op deze zondag is er een Kindernevendienst.

27 - 28 oktober: **ALLERHEILIGEN**

vrijdag	18.30 uur:	Verzorgingshuis
zaterdag	19.00 uur:	Woord-Communieviering met liederen. Groep Wervershoof.
zondag	10.00 uur:	Eucharistieviering met Gemengd koor. Pastor J.Suidgeest.

2 november: **ALLERZIELEN**

vrijdag 19.30 uur: Gedachtenisviering van onze dierbare overledenen, met Herenkoor. Pastor J.Suidgeest.

OKTOBERLOF

In de oktobermaand is er op zondagavond het oktoberlof. Vanuit voorafgaande jaren kennen we dit samenkomen in onze kerk. We bidden de tientjes van de rozenkrans, afgewisseld met gebedsintenties. Er is reden genoeg om te bidden voor de noden in de wereld en voor onze eigen intenties. Er is koorzang en samenzang. Het Mariabeeld krijgt een eigen plaats, met passende versiering en kaarsen. Er is Uitstelling van het Eucharistisch Brood in de monstrans en zegen. De aanvangstijd is steeds:

zondagavond om 19.00 uur. Van harte welkom in dit samenkomen, een rustig moment in de vooravond.
Afsluitende opmerking:
Mocht er in deze maand op zondagavond een Avondwake zijn, dan vervalt die avond het Lof. In de vieringen van dat weekend wordt dat meegedeeld. Het zal een uitzondering zijn.

NIEUWS EN ACTIVITEITEN

NIEUWS VAN HET PAROCHIE-BESTUUR

In ons blad 'Nu en Straks' is 'Nieuws van het Parochiebestuur' een vast onderdeel. Het is bedoeld als informatie binnen onze gemeenschap.
Het Parochiebestuur vergadert eenmaal per maand, in principe op de tweede maandag van de maand. In de vergadering komen de grote lijnen van het parochieleven samen: de pastorale taakvelden en verschillende materiële zaken zoals onderhoud, financiën, werk in en rond de kerk. Het bestuur bestaat uit 9 personen, aangevuld met een notulist.
In de volgende uitgave van 'Nu en Straks' nemen we de draad weer op met een kort verslag van activiteiten, plannen, bijzonderheden, enz.

De zomerperiode is meestal, vanwege vakantietijd, een rustige periode, ook voor het bestuur. Er was overigens wel een uitzondering als we denken aan de renovatie van het tweede kerkhof. Die viel precies in de afgelopen zomerperiode, vanaf 25 juni t/m 17 augustus. Dat heeft nog behoorlijk werk gegeven binnen bestuur en kerkhofcommissie. Dat was het ook waard. We kunnen terugkijken op een mooi eindresultaat. Zo waren ook de reacties van degenen die al gauw na de kermisdagen een bezoek aan het kerkhof brachten, met hun waardering.

Deze uitgave van Nu en Straks laat zien dat het begin er al weer is, een nieuw seizoen, een septembermaand met bijzonderheden, een oktobermaand met weer andere invullingen.
De scholen zijn inmiddels enkele weken geleden begonnen. Het verenigingsleven komt op gang. Op verschillend terrein nemen we als medewerkenden of vrijwilligers onze taak weer op onze schouders. We hebben elkaar daarin als onmisbaar nodig. Er kan sámen heel veel. Het mooie is: ieder met eigen inbreng, kwaliteiten of talenten. Laten we uitgerust na de vakantieperiode en toegerust met frisse krachten met alle zin op weg gaan. Het is de moeite waard binnen onze Werenfried-parochiegemeenschap! Het moge ons en vele anderen om ons heen voldoening geven, van harte!
Pastor J.Suidgeest

AFSPRAKEN VOOR 'DE INZET'.

Het onverwachte overlijden van Jaap de Haan (rubriek 'Familieberichten') heeft naast persoonlijke verwerking binnen familiekring en bij vele anderen zeer zeker gevolgen voor onze parochiegemeenschap. Naast een veelomvattende kosterstaak in de kerk was Jaap beheerder van 'de Inzet'. Dat was met de sleutel voor de toegang van 'de Inzet' en met de agenda voor het vastleggen van datums. Langs deze weg de volgende informatie: De kostersgroep is in de afgelopen dagen aangevuld met de heren Cor Bakker, Simon Koopmanstraat 34 en Ton de Hoogt, Raiffeisenlaan 31. We zijn dankbaar voor hun bereidwilligheid. Contactadres voor de sleutel van 'de Inzet' is Piet Brandsen, Dorpsstraat 130, tel. 581703. Contactadres voor het afspreken van datums (agenda) is Ton de Hoogt, Raiffeisenlaan 31, tel. 582094. Dit laatste gaat in vanaf 1 oktober a.s. Voor de inventaris van wat er in de keuken nodig is (koffie, enz.) zorgt Joop Brandsen-Koomen. Met dank aan haar. Dank voor aller medewerking als we denken aan de mooie en bruikbare ruimte die 'de Inzet' ons biedt en wil blijven bieden.

Parochiebestuur
parochie St.Werenfridus

DEZELFDE DRAAD, MAAR WEL ANDERS

Nu de maand september is aangebroken en de vakanties voorbij zijn, wordt de draad van de dagelijkse werkzaamheden weer opgepakt. Het is altijd weer even inlopen maar binnen enkele dagen is het weer als vanouds, zo is altijd mijn ervaring. Toch moet ik dit keer constateren dat het voor mij niet als vanouds is en daarom ook dit schrijven.
Afgelopen maanden heb ik moeten constateren dat mijn gezichtsvermogen achteruit is gegaan. Na de nodige onderzoeken in verschillende ziekenhuizen is er de oogziekte Retinitis Pigmentosa geconstateerd, wat inhoudt dat het netvlies van beide ogen langzaamaan afsterft. In de praktijk betekent dit dat mijn ogen de overgangen van licht naar donker en van donker naar licht niet meer normaal opvangen. Voor een moment ziet dan alles heel wazig. In het donker zie ik slecht wat met name in de komende wintermaanden beperkingen in mijn gaan en staan zal inhouden. Daarnaast zit ik nu in de fase van het zogenaamde 'kokerkijken.' Dat is lastig en vermoeiend want het kost meer tijd om iets te overzien.
In het winkelcentrum of onderweg reageren mensen soms naar me dat ik hen niet heb gezien. U zult nu begrijpen dat dit klopt en ik hoop maar dat u aanneemt dat het van mijn kant echt geen onwil is. Het is voor mijzelf nog erg wennen en natuurlijk speelt de vraag door mijn hoofd hoe snel het proces verloopt. In ieder geval is het duidelijk dat ik niet meer op dezelfde manier mijn dagelijkse werkzaamheden zal kunnen doen en dat heeft gevolgen voor de pastorale zorg in de verschillende parochies. Samen met de collega pastores en de parochiebesturen wordt gekeken hoe een en ander opgevangen kan

worden, waarbij we allemaal de realiteit onder ogen zien en aanvoelen dat niet alles meer 'gewoon' door kan gaan zoals het altijd is geweest. Het dekenaat is inmiddels op de hoogte gebracht.
We nemen de draad weer op, dezelfde draad maar wel anders!
Met zegen van boven mogen we erop vertrouwen dat er waar nodig en wenselijk nieuwe wegen gevonden worden. Graag spreek ik de wens uit dat dit nieuwe werkjaar een goed jaar zal worden waar mensen in de geest van het evangelie samen optrekken en met en voor elkaar veel kunnen betekenen.

Pastor Maria Voss

WESTFRIESE BEDEVAART

Dit jaar is de Westfriese Bedevaart naar Onze Lieve Vrouw ter Nood in Heiloo op zondag 16 september 2007.

12.15 uur: plechtige Eucharistieviering. Rector M. Wagemaker is hoofdcelebrant en predikant. De zang wordt verzorgd door het herenkoor van de parochie H.Cunera uit Nibbixwoud.
14.15 uur: Uitstelling van het Allerheiligste met stille aanbidding.
14.45 uur: Bidden van de rozenkrans.
15.00 uur: Plechtig Lof met Sacraments-processie. Voorganger is Vicaris J.Vriend uit Laren.

Koperblazers uit Westfriesland spelen de Sacramentsliederen o.l.v. de heer J. van Leijen.
In de middag is er gelegenheid om het Sacrament van Boete en Verzoening te ontvangen, tot 14.45 uur.
In de kerk hangen posters met o.a. informatie over aparte treintijden. Westfriese Bedevaart, onze aandacht waard.

AVOND VREDESWEEK RAAD VAN KERKEN - SEPTEMBER 2007

Conflicten zijn als vulkanen; soms lijken ze tot rust gekomen, maar dan laait het vuur zomaar weer op. Zo kunnen volken botsen, maar het kan ook om stammen in hetzelfde land gaan. Zelfs binnen een familie of gezin kan er een ingrijpend conflict komen. Bijvoorbeeld als de kinderen in het buitenland studeren gaan en door een heel andere cultuur of godsdienst diepgaand veranderd worden.
Op deze avond volgen wij Samir Mahran in de film 'Behind the Sun'. Hij is afgestudeerd aan een universiteit in Amerika, maar ook christen geworden. Wat gebeurt er als hij op bezoek gaat bij zijn moslimfamilie in het Midden-Oosten? Kunnen wij zijn familie begrijpen? Kunnen wij Samir begrijpen?

De film wil ons inzicht geven in een minder bekend en vaak verborgen lijden, maar ook dit is een aspect in de verhouding tussen twee grote wereldgodsdiensten.
'Behind the Sun' wordt ingeleid door een medewerker van Open Doors (een stichting die zich toelegt op hulp aan vervolgde christenen). Na de ongeveer 50 minuten durende film is er gelegenheid hierover vragen te stellen en erover met elkaar door te praten.

De avond wordt gehouden in Buurthuis Sarto,
Bangert 4, Andijk-West,
op woensdag 19 september, aanvang 20.00 uur.
De toegang is vrij. Wel is er een collecte voor het werk van Open Doors. U bent van harte welkom.

Raad van Kerken,
Andijk-Onderdijk-Wervershoof-Zwaagdijk.

JAMBO-KOOR: ZATERDAG 22 SEPTEMBER

JAMBO is een Afrikaans koor in Westfriesland, sinds 1991. De naam JAMBO betekent zoveel als 'hallo' of 'hee', een begroeting.
Al dansend en klappend komen de ongeveer 70 koorleden van achteruit de kerk binnen terwijl het lied Haya Haya wordt gezongen. De aanwezigen beginnen dan bijna altijd spontaan mee te klappen. De koorleden zijn vrolijk gekleed in Afrikaanse kledij.
JAMBO mogen we ondergaan in een warme, bruisende en soms ook ontroerende sfeer d.m.v. zang, dans en cultuuroverdracht.

Iets over het ontstaan. Toen in 1988 pater Kees Spil uit Zuidermeer in Uganda werd vermoord, kwam er vanuit het bestaande koor Vivace in de Zuidermeer het idee om tijdens een herdenkingsdienst enkele Afrikaanse liederen te zingen. Het was een hele bijzondere ervaring. Het raakte meerderen uit de omgeving van Westfriesland, met de vraag ermee verbonden om mee te mogen zingen. In 1991 is daaruit het JAMBO-koor ontstaan.
Begeleid door een professioneel combo en onder stimulerende leiding van dirigent Teun Steur zingt het koor ongeveer 6x per jaar. Als uitgangspunt voor een uitnodiging wil het koor graag dat de viering in het teken staat van de Derde Wereld. De teksten komen uit verschillende Afrikaanse landen.
Vooraf en tijdens de dienst wordt er uitleg gegeven over de inhoud van de viering en de betekenis van symbolen. Het is een waar genoegen om mee te zingen in een koor met zo'n warme en krachtige uitstraling.

Twee jaar geleden was het JAMBO-koor ook in onze kerk aanwezig, met veel voldoening. Zaterdag 22 september is het koor opnieuw van harte welkom, 's avonds om 19.00 uur. Het is dat weekend de afsluiting van de Vredesweek, bijzonder met JAMBO en

Derde Wereld te verbinden. De Wereldwinkel is deze avond dan ook aanwezig.
U bent met vele anderen van harte welkom!

LANGS BIJBELSE PLAATSEN IN TURKIJE (CAPPADOCIË)

Het kan de reis van uw leven worden! Een sprookjesachtig landschap, een prachtige natuur, een rijke geschiedenis, dicht bij de wortels van het christendom en volop cultuur. En genoeg tijd om te winkelen, een terrasje te pakken of een boottocht te maken. Kortom: een combinatie van bezinning, cultuur en vakantie.
Je zou deze reis een landschappenreis kunnen noemen. Alle soorten komen we tegen. Van woeste natuur tot bananenplantages, van door het weer uitgesleten gesteenten tot een door mensen uitgehouden ondergrondse stad. Bergen en kustlijnen. Zoiets als een hele mooie lappendeken. Misschien geeft het inspiratie om de 'landschappen' in ons eigen leven nader te bekijken.

De reis is gepland van **6 tot 17 mei 2008**. Dan is de natuur al helemaal ontwaakt en de temperatuur nog goed voor Noord Hollanders. Het wordt een flinke reis van **12 dagen**, met als luchthavens Schiphol en Antalya. De hotels liggen in Antalya, Konya, Ürgüp, Kizkalesi en Alanya.

Deze rondreis is onderdeel van het vormingsprogramma van het Dekenaat Alkmaar en zal een oecumenisch tintje hebben. Begeleiders uit en thuis zijn Jac en Elly Vlaar uit Blokker. Ginds hebben we voor de groep een eigen bus en Nederlands sprekende gids.
In de reissom is alles inbegrepen, tot en met de gemeenschappelijke fooienpot. De totale kosten zullen bij 30 deelnemers rond de 1100 euro liggen.

Als u belangstelling hebt, laat het dan weten. Er zijn al aanmeldingen uit Den Helder, Alkmaar en Hoorn. Op maandag 24 september en op woensdag 3 oktober 2007 is er eerst nog een algemene informatieavond in Hoorn. Daarna kunt u zich definitief opgeven.

Inlichtingen: Dekenaal centrum Hoorn, 0229 214941
Jac en Elly Vlaar 0229 274014

EEN DAG IN STILTE....

Het blijkt dat menigeen een verlangen kent naar stilte. Dat verlangen is er, maar wat doe je ermee ?
Misschien eens een dag samen met anderen de stilte ervaren.....

Wij hebben daarvoor een mooie locatie: het 14e eeuwse kerkje in Westerland op Wieringen, waar we nu al enkele keren zo'n dag hebben georganiseerd.
Daar konden we ervaren dat zowel het kerkje als de omgeving helpen om de wereld van rumoer en drukte te verlaten en de stilte toe te laten.

Een stiltedag betekent: ruimte maken, ruimte om open te komen voor Gods Geest. Regelmatig wordt ons de vraag gesteld: "Maar wat doe je dan zo'n hele dag ? Ga je dan gewoon maar zitten stil te zijn ?". Nee hoor, we hebben een programma. 's Morgens en 's middags leiden we de stilte in met het lezen van een verhaal uit de Bijbel, waarin we onszelf en ons leven kunnen herkennen.
Daarna volgt een half uur gezamenlijke stille meditatie. Juist in de stilte kunnen we opmerken wat ons raakt in een Schriftlezing, een gebed of een lied. Waar we in de drukte van alledag gemakkelijk aan voorbij gaan, mag nu aandacht krijgen.
Een wandeling in de natuur kan dat versterken. Hieronder ligt de gedachte: ook vandaag heeft God ons iets te zeggen.
Dat vieren we in onze gebedsmomenten.

Stilte kan zich verdiepen wanneer die niet onderbroken wordt. Daarom proberen we ook tijdens de maaltijden de stilte te bewaren. Niet omdat je niet zou mogen praten maar om elkaars stilte te eerbiedigen.

Wie zijn wij ? Jacqueline is na jaren werkzaam te zijn geweest als pastoraal werkster, nu werkzaam als geestelijk verzorger binnen de geestelijke gezondheidszorg. Alie is gepensioneerd pastoraal werkster.

De datum is 27 oktober 2007 van 10.00 tot 21.30 uur.
De kosten zijn € 40,-- inclusief warme maaltijd.
Opgave vóór 1 oktober.

Mocht dit je aanspreken kun je voor informatie of aanmelding contact opnemen met Alie Luken, tel. 0226-451303.

Jacqueline Breed en Alie Luken

JEUGD EN JONGERENHOEK

KINDERNEVENDIENST

Het mag bekend zijn dat we met een zekere regelmaat, bijvoorbeeld eens per maand, een Kindernevendienst willen houden. Voor de komende tijd noemen we twee datums, verbonden met een passende invulling. Graag hier genoemd om te onthouden voor kinderen en ouders en ook anderen:
De eerste keer is zondag 16 september om 10.00 uur. Het bijzondere van deze zondag is: begin van de VREDESWEEK. Een mooi thema voor de kinderen, materiaal genoeg.
De tweede keer is zondag 21 oktober om 10.00 uur. Het bijzondere van deze zondag is: WERELD-

MISSIEDAG, een belangrijke dag in de Wereldmissiemaand oktober. Aandacht voor de Derde Wereld, voor Ontwikkelingswerk, Missiewerkers, onze eigen missie!
Datums om te onthouden. Van harte welkom!

Begeleiding Kindernevendienst
Werenfried-parochie

NIEUWS VAN DE 1E COMMUNIE WERKGROEP

Ook wij gaan weer beginnen, want er is veel te doen om weer tot een prachtige 1e communiedag te komen. Op 29 april j.l. hebben we van de communievieringen genoten. Alles verliep voorspoedig en het thema 'Muziek' was geweldig. Het was een dag in de overtreffende trap. We hopen dat de kinderen en hun ouders nog lang zullen terugdenken aan deze mooie dag en ook aan de voorbereidingstijd met veel saamhorigheid.
Voor dit schooljaar zijn de data met betrekking tot de 1e communie alweer bekend.
Dus zit uw kind in groep 4 en doet hij of zij, zijn of haar 1e communie, schrijf dan de volgende data in uw agenda:
De voorstellingsdienst zal zijn op zaterdag 16 februari 2008 en de 1e communieviering op zondag 20 april 2008.
De werkgroep is nu al wel begonnen, maar de kinderen en hun ouders merken daar in januari pas iets van, want dan krijgen alle kinderen van groep 4 (van De Werenfridus, De Schelp, De Dijkwerkers en 't Palet) een brief mee naar huis, waarin u wordt uitgenodigd voor een informatieavond. Op die avond kunt u uw kind aanmelden voor zijn of haar 1e communie.
Misschien denkt u er nu al over na en zit u met vragen hierover, belt u ons dan gerust.
Ook als u op- of aanmerkingen heeft horen wij dat graag.

Namens de werkgroep: Irene Duijn (584135) en Marian Stroet (582301)

KERK EN SAMENLEVING

Actieproject Wereldmissiemaand

'HELP ONS OM JEZUS' BELOFTE VAN BEVRIJDING WAAR TE MAKEN'

Wereldmissiemaand, oktober, vraagt dit jaar onze aandacht voor de mensonterende situatie van de Indiase dalits. Wij kennen hen onder de naam 'onaanraakbaren'. Zelf noemen ze zich liever 'dalit'. Het betekent 'vertrapt' of 'verstoten'. Ze zijn slachtoffer van wat wel 's werelds laatste apartheid wordt genoemd. Maar liefst 200-miljoen mensen tellen amper mee in de Indiase samenleving. Ze leven vrijwel in slavernij. Dit alleen vanwege het feit dat ze niet tot een kaste behoren.

Veel dalits pikken het niet meer. Ze hebben eigen actiegroepen opgericht om te vechten voor hun mensenrechten. Ze gaan de straat op om te protesteren tegen uitbuiting en uitsluiting. Ze eisen voor hun kinderen toegang tot school. Ze zetten eigen projecten op om hun kansen te verbeteren.

Bijvoorbeeld de priester Yesumarian. Als dalit ondervond hij zelf wat discriminatie met een mens doet. Hij besloot priester te worden én advocaat. Nu staat hij elke maand in zo'n dertig rechtszaken om de plegers van geweld tegen dalits aan te klagen. In zijn centrum voor mensenrechten in de miljoenenstad Chennai leren dalits voor zichzelf op te komen. Zijn centrum organiseert bovendien avondscholen op het platteland. De cursisten leren er niet alleen lezen en schrijven, maar ook hun rechten te kennen.

Speciaal met Wereldmissiemaand kunnen wij dit project steunen. Helpt u Yesumarian in zijn strijd voor de rechten van zijn dalit-broeders en –zusters. In de actiefolder – in de vorm van een fles reinigingsmiddel – zegt hij: 'Help ons om Jezus' belofte van bevrijding waar te maken.'

Wereldmissiemaand vormt een belangrijke steun in de rug van onze medegelovigen in de derde wereld. Wij kunnen hen helpen om hun parochie vitaal te houden en op te komen voor de samenleving om de hoek. Zoals in India, waar mét Yesumarian veel andere kerkmensen opkomen voor de dalits. Zestig procent van de dalits is katholiek. Een bijzondere reden om als parochie iets extra's voor deze mensen te doen.

Collecte gemist? Giro 1566
t.n.v. Wereldmissiemaand, Den Haag

CMC, MENSEN MET EEN MISSIE

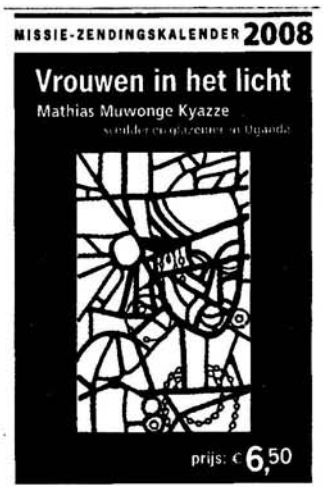

Koop nu de Missie-Zendingskalender 2008. Vrouwen in het licht.
Dit jaar zorgt de Ugandese schilder en glazenier Mathias Muwonge Kyazze voor een primeur: voor het eerst zijn kerkramen te bewonderen. De nieuwe Missie-Zendingskalender, getiteld 'Vrouwen in het Licht' bevat dertien kunstwerken van deze kunstenaar. De platen vormen een ode aan de Ugandese vrouw. 'Zij is het die onze cultuur het best heeft bewaard en nog behoedt, voedt en leven doet', meent Muwonge.

'Ik wil via mijn kunst laten zien hoe onmisbaar en belangrijk vrouwen zijn voor onze identiteit, als christen en als Afrikaan. Bewust leid ik hen uit het donker volop in het licht in de hoop dat iedereen die hen ziet, omwille van God, de Afrikaanse vrouw als medemens recht zal doen', zegt Muwonge Kyazze. Zijn schilderingen en glas-in-loodramen vormen een oproep om het onrecht in Uganda niet te accepteren.
De Missie-Zendingskalender is een gezamenlijke uitgave van CMC Mensen met een Missie en de Nederlandse Zendingsraad. In de kalender willen de uitgevers christenen uit het Zuiden een stem geven. De verkoop van de Missie-Zendingskalender komt ten goede aan het werk van CMC. Helpt u ons mee om ook de komende jaren in Uganda te werken aan vrede en gerechtigheid? Alvast hartelijk bedankt voor uw steun!
De kalender is voor € 6,50 verkrijgbaar bij:
J. Neefjes, Dorpsstraat 202, Wervershoof,
tel: 0228 – 581579

DE WERELDWINKEL

Wij staan weer op de najaarsmarkt op 20 september a.s.

VASTENAKTIE PROJECT: SURINAME 2007.

Steun voor kindertehuis en de nationale vrouwen beweging (NVB)
De NVB heeft het afgelopen jaar in Suriname gezorgd dat honderden Surinamers, waaronder veel vrouwen, het heft van hun leven beter in handen hebben kunnen nemen. Dat kwam hun kinderen ten goede en dikwijls hielp het de dorpsgemeenschap vooruit. De initiatieven die deze vrouwen en mannen onder begeleiding van de NVB hebben opgezet voeren ze nu grotendeels zelfstandig uit. Hun kennis en vaardigheden dragen weer over op anderen. Kleinschalige maar duurzame ontwikkeling. .... Uw inzet werkt! Deze resultaten zijn mede uw verdienste. Uw geloof in het goede, uw betrokkenheid en uw wil om te delen, hebben iets in beweging gebracht. Ver weg maar heel concreet. Iets van de overvloed, iets van het teveel, heeft u gebracht op plaatsen en in levens waar te weinig is. Daarmee heeft u niet alleen iets gedaan voor mensen ginds, maar ook iets voor de wereld hier. Oprecht willen wij u daarvoor bedanken.
Bedankt voor uw steun, werkgroep Kerk en Samenleving

WAT HEET ARM?

Armoede is geen eenduidig begrip.
Het is niet wetenschappelijk vast te stellen boven welk bedrag rijkdom begint en waar beneden armoede begint.
Hier in Nederland is het geen kwestie van leven en dood maar wel van financieel "overleven".
Voor mensen die in armoede leven betekent het: weinig financiële keuzes hebben,
ook bij alle essentiële uitgaven altijd moeten denken:"kan ik me dat wel veroorloven?"
Door werkloosheid, het verliezen van een partner, gehandicapt raken of de oude dag ingaan met alleen AOW lopen mensen een groot risico op het minimum te komen.
Zij zijn dan afhankelijk van de overheid en overheidsorganen.
Veel mensen die hierin beland zijn, komen daar niet voor uit. Want in deze tijd, waar uiterlijkheden steeds belangrijker lijken te worden, heb je het als kind en ouder niet makkelijk als je vanwege geldgebrek niet mee kan doen.
Ook wordt het moeilijk om een sociaal netwerk in stand te houden. Contacten en sociale bijeenkomsten kosten geld.(lidmaatschap van een vereniging, cadeautjes bij een verjaardag etc.)

Misschien kent u mensen die in zo'n situatie zitten of zit u zelf in zo'n situatie?
Wij van het P.C.I in Wervershoof willen u hierbij graag helpen. U mag altijd contact opnemen met onderstaande personen.
Ook kunt u ons helpen met een gift.
Zodat wij de mensen, die in zo'n situatie terecht zijn gekomen, even kunnen verlossen van hun last.
U of uw bedrijf kan dan een bijdrage overmaken op ons rekeningnummer 36.89.50.654 t.n.v. Parochiële Caritas Instelling (P.C.I.) te Wervershoof.

Voorzitter: Dhr. J. van der Werf tel.nr. 0228-583731
Penningmeester: de heer P. Neefjes
Vok Koomenweg 5 Wervershoof tel.nr. 0228-583075

Bij voorbaat onze hartelijke dank,
Namens bestuur van P.C.I. te Wervershoof
Secretaris mevrouw M. Ruijter tel.nr. 0228-583969

Het AOW-Jongerenkoor bestaat 40 jaar. Een grandioze prestatie om de geest bij de jongeren er zo lang in te houden. Hoe doen ze dat? Tijd voor een gesprekje met: Coos Zwan erelid en één van de oprichters van het koor, de dirigente Jessica Meester-Nieuweboer, de voorzitter Marloes van der Gulik, en het voormalig lid van de tekstgroep en bestuur Michael Zwan, de zoon van Coos.

De oprichting

Coos vertelt dat vanuit de verkennerij een bandje was ontstaan om de ouderavonden wat op te vrolijken. Dat bandje, 'De Rigoletto's' bestond uit twee jongens en vier meisjes. Al snel zongen we ook op bruiloften om het missiewerk van de paters van Mill-Hill uit Hoorn te ondersteunen.

Het was in de jaren '60, de zogenaamde beatmissen begonnen hier en daar op te komen. Kapelaan Vincent Breed kwam een keer vragen of wij in de kerk ook iets wilden zingen. Hij had aangepaste teksten voor ons en we zongen aan de zijkant van het altaar zo'n vier of vijf kerkliedjes.
Theo Spigt was zo'n beetje onze begeleider daarin. Hij vond het leuk om de groep wat uit te breiden tot een groter koor. De Spruitjes kwamen erbij met hun harmonium, Mels met zijn drumstel, vrienden en vriendinnen werden erbij gevraagd, zo begon het. De grootste verandering kwam door de tekstgroep een paar jaar later, die was ijzersterk.
(Zoon Michael valt zijn vader in de rede: 'Die is nóg steeds ijzersterk!')

A.O.W.
De tekstgroep en het koor kwamen alle weken bij elkaar. Het was leuker voor de groep om de viering drie keer te doen in plaats van één keer. Zo konden we ook de parochies Andijk, Onderdijk en soms ook Zwaagdijk erbij betrekken. De naam A.O.W.-jongerenkoor is verzonnen door de eerste letter van de plaatsen Andijk, Onderdijk en Wervershoof te nemen. 'AOW-jongerenkoor' zorgt altijd voor de nodige hilariteit. Dan hoor je ze denken: AOW wat is dat nou? Dat moet altijd uitgelegd worden.

Revolutionair
Tijdens een Kerstviering hadden we mid den in de kerk een microfoon staan. Er kwam zogenaamd iemand binnenlopen die zich afvroeg wat er gaande was in deze kerk: 'Wat gebeurt hier allemaal.' Er ontstond een discussie vanaf het altaar met een tekstgroepslid en 'iemand' die midden in de kerk stond. Dat was in die tijd revolutionair. Het koor begon van achter uit de kerk kerstliedjes te zingen, alle lichten gingen uit, de mensen wisten niet wat er gebeurde.
Alles wat we anders deden was natuurlijk nieuw en spraakmakend. Door die dingen bleven we ook mensen trekken die meededen. De thema-diensten zijn er ook uit voortgekomen. Het was niet alleen het geijkte evangelie en dergelijke. Alles wat we deden was nieuw. De volgorde van de dienst moesten we wel aanhouden, maar de eerste lezing kon je al op je eigen manier invullen. Dat was themagericht. De voorganger paste zijn preek aan het thema aan en probeerde zich daar echt in te verdiepen. We wilden het jongere volk naar de kerk blijven trekken. De jongere generatie was al erg aan het zoeken, velen gingen niet meer naar de kerk. Dat was iets voor de ouderen, de jongeren zetten zich daar al tegen af. Doordat wij zo revolutionair bezig waren kwamen ze toch wel terug. Dat was het mooie van het hele gebeuren.

De kerk uit.
Er zijn ook missen geweest dat mensen het niet konden waarderen en de kerk uitliepen. We zongen het Kyrie van uit een rockopera. Dat is een gigantisch mooi stuk muziek, als Coos dat hoort krijgt hij er nog kippenvel van. Sjaak Steltenpool speelde dat op zijn gitaar met zo'n lange uithaal, met die jankers er in. Schitterend. Maar Jaap Koomen liep toen de kerk uit.

Gezelligheidskoor
We zijn ooit klein gestart, toen het echt groter werd hebben we steeds gezegd: Het moet wel een gezelligheidsgroep blijven. We zijn een gezelligheidskoor. Ik denk dat daardoor ook de 40 jaar zijn vol gemaakt. We bleven vasthouden aan het principe, kan je niet zingen en vind je het toch leuk om er bij te komen, kom er bij. Zit je niet lekker in je vel en wil je graag bij een groep horen? Kom er bij. Het is een goeie manier om weer de weg te vinden naar de leuke dingen van het leven. Het is altijd ons sterke punt gebleven, 'bij de groep horen.'

Repetitieavond
We repeteren in de Inzet. Pastor Suidgeest vindt dat altijd erg gezellig, want hij weet precies wanneer iemand jarig is. Dan komt ie altijd even langs. Of als er wat over is stoppen wij het in de koelkast, dan vindt hij het wel.

Pastor Suidgeest weet precies wanneer iemand jarig is

Het is natuurlijk wel een onwijze verandering geweest voor hem dat er zo verbouwd is. Het is toch een bult rumoer beneden. We beginnen om 8 uur, maar voordat je zingt is het kwart over 8 of soms half negen. Om 9 uur weer een koppie tot half 10. Dan nog een half uurtje zingen en op naar de Beerebar. Ook dat is een belangrijk onderdeel van de repetitie. Dat is ook een reden geweest om op vrijdagavond te repeteren, veel leden zaten met hun studie. Wij hadden op vrijdag wel de behoefte om nog even bij elkaar te zitten

Dirigent

Het zoeken van een dirigent voor een gezelligheidskoor is niet makkelijk. Het zijn meestal professionele mensen. Ze zijn al schaars natuurlijk om te vinden. Maar omdat je in 3 parochies zingt, verplicht je de dirigent ook om daarbij aanwezig te zijn. Dat is wel belastend voor die mensen en daarbij de salarissen, dat tikt wel aan.
Jessica is inmiddels 6 jaar dirigent, net als Carlo van Velzen haar voorganger heeft ze geen opleiding daarvoor gehad. We kenden allebei wel wat muzieknoten maar niet in die mate dat je het echt goed kunt overbrengen op het koor. Dus hebben we regelmatig gebruik gemaakt van een professionele kracht om weer wat liedjes in te studeren. Maar de kwaliteit zakt toch wat af. Het zou lekker zijn als een professionele kracht de boel weer een beetje optrok. Nu heeft zich spontaan iemand aangeboden, dan heb je echt mazzel. Met Marjo Smit als dirigent zag je ook dat de kwaliteit weer wat optrok.

Werkwijze tekstgroep.

Meestal gaat een lid van het bestuur naar de dienstenplanning in Onderdijk, Andijk en Wervershoof. Daar word je voor een half jaar ingeroosterd. Een maand van tevoren wordt de dienst in elkaar gezet. Dan gaan we zitten als tekstgroep en: 'Zeg het maar, wat wordt het thema.' Kerst en Pasen zijn vast thema's die hoeven we niet te bedenken. Over een thema zoeken we teksten en liedjes bij elkaar.
Tot voor kort draaiden we de hele mis in elkaar. Een lid van de tekstgroep ging daarna bij pastoor langs. die er een passend evangelie bij zocht. Dat was heel plezierig.
Sinds kort willen de lectoren echter het evangelie van de zondag gebruiken. Wij vinden dat heel jammer, want daarmee wordt ook de preek verbonden aan dat evangelie en niet meer aan ons thema. Wij begrijpen dat het voor de lekenpastors een grote verantwoordelijkheid is een preek in elkaar te moeten zetten. Maar daarmee valt wel de kracht van onze themaviering weg. Het is de kunst om met een thema in te spelen op dingen die om je heen gebeuren. Het is onze kracht daar een sprekend thema bij te vinden. 'Einde schooljaar' of dat soort dingen.

Als iemand een preek gemaakt heeft naar aanleiding van ons thema, leek het ons handig om de preek op papier te zetten en mee te geven naar onze viering in een andere plaats. Maar de meeste lectoren willen dat helaas niet.

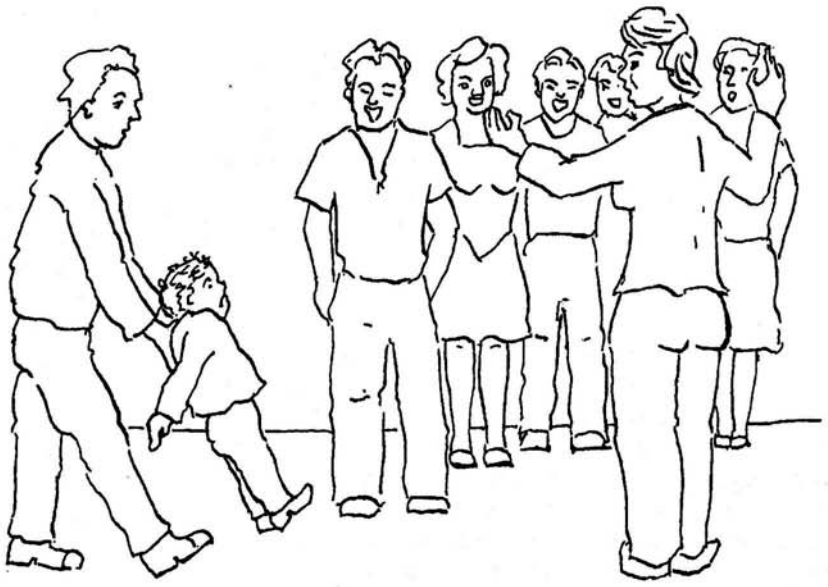

De leeftijdsgrens van ons koor is verlaagd

16 jaar

De leeftijdsgrens van ons koor was tot nu toe16 jaar, maar dit jaar is de grens verlaagd. Tussen het kinderkoor en jongerenkoor is het gat te groot, na een paar jaar krijg je de jeugd niet meer terug. Eerst lag de link ertussen met het jongerenpastoraat, maar die zijn ook niet meer zo happig om door te gaan. Aan het einde van de drie jaar JeePee hadden ze steeds een viering ter afsluiting met ons samen om ze een beetje warm te maken voor het jongerenkoor. Regelmatig kregen we dan weer nieuwe leden. Maar afgelopen jaar werd dat minder en was er maar één. Andere jaren een stuk of vier, het gaat goed als er jaarlijks vier bijkomen. Er is toch vaker een golfbeweging. Maar gelukkig staan er toch weer een paar op die zeggen: kom op we trekken de kar weer.
In goeie tijden waren bepaalde families de hofleveranciers. Vijf Akers waren er soms op het koor, of de Breggen, Verdonschotten en Schoutens. Dat was wel leuk, alle gezinsleden op het koor.

Ik durf haast wel te zeggen dat dit het enige koor is in de omgeving dat de veertig jaar constant heeft gedraaid. Hoogkarspel bijv. was voorheen een jongerenkoor dat op een gegeven moment samensmolt met het kinderkoor. Ze noemen zich nu Hemelsbreed. Doordat er een grote aanvoer is van kinderen blijft het ledental op pijl.

18 jaar trouwe dienst

Na het 40-jarig bestaan stoppen een aantal leden er mee waaronder Michael en Jessica en nog wat oudgedienden. Maar na 18 jaar trouwe dienst kunnen we daar vrede mee hebben. Aan het eind van het jaar zitten we toch weer tussen de 25 en 30 leden,

dat is niet veel hoor. We hebben glorietijden van over de 50 gehad. Maar je ziet het in de kerk, ook dat loopt terug.

Hoe zien jullie de toekomst
"We zien de toekomst goed in" zegt Marloes. "We hebben net weer een paar nieuwe leden en het 40-jarig bestaan vieren we sowieso. Dat hebben we in ieder geval bereikt. We hebben ook een nieuwe dirigent en weer uit ons eigen koor, Martijn Droog. Het is leuk dat we steeds weer een dirigent uit onze eigen gelederen hebben."
De dirigenten op rij: Theo Spigt, Peter Korver, Coos Zwan, Joke van Ophem, Frank Hoebe, Carlo van Velzen, Marjo Smit, Jessica Meester. Een aantal bleven wel 6 of 7 jaar dirigeren. In ons liedjesboek zie je dat er in de tijd van Frank Hoebe opeens veel liedjes met notenschrift bij kwamen. Frank was een professionele dirigent. Dat is de moeilijkheid nu wel.
Door het lagere ledenbestand, en het vertrek van vijf leden, verdwijnen toch wat stemmen. Misschien moeten we eens een aantal stemmen op CD zetten. Omdat de repetities meestal 'op zijn jongerenkoors' gaan, zoals Jessica dat noemt, dan is die er weer niet en dan die met een bepaalde stem, dan kan je met een CD toch oefenen. Dat is met stemmen die niet op noot staan best wel moeilijk.

Los Onderdikos
Maar het komt altijd weer goed, weet Coos. Wij zijn wel eens een dienst begonnen zonder band. Los Onderdikos is eigenlijk ontstaan uit ons koor. De eerste keren dat ze speelden deden ze dat met het instrumentarium van het jongerenkoor.
We hadden een uitwisseling met het jongerenkoor in Westwoud. 10.00 uur begon de dienst maar geen band. Inmiddels waren ze al Los Onderdikos en hadden de avond tevoren ergens opgetreden. Toch maar beginnen dacht ik, dan maar zonder band. Tijd is tijd en de mensen zaten in de kerk dus wij zongen het eerste lied. Toen zag ik de deur achterin opengaan en kwam Jos aansjouwen met zijn drumstel en Ton Boon. De dienst ging gewoon verder, dat was geen probleem en de jongens deden zo stil mogelijk en zetten de instrumenten keurig neer. Het tweede nummer zongen we gewoon met de band.
Dat gebeurde wel meer, net aan of net niet op tijd.
Maar dat is muzikanten eigen, wat komt er, wie komt er? Tegenwoordig weten we meestal dat er iets komt maar hoe laat?
Meestal zijn ze zaterdagavond uit geweest, dan valt het niet mee. Dat is toch de vrijblijvendheid van het koor. De dirigent is verplicht om aanwezig te zijn
Juist de laatste tijd wordt de verantwoordelijkheid weer groter, nu het koor kleiner is moeten we er zeker zondagochtend zijn. Het groepje dat er nu is, is er ook constant ook al heb je een klein koor op dit moment. 'Soms vind ik het heel mooi om met een klein koor te zingen', zegt Jessica.

De ziekte van Amstel
We hebben ooit wel eens iemand op zondagochtend opgehaald met de auto voor een dienst met het koor in Andijk. Maar plotseling liep zij uit het koor naar de wc en waren we getuige van een aanval van de ziekte van Amstel. De hele kerk kon meegenieten.

Op camping 'De Groote Vliet' in Onderdijk hebben we een openluchtviering gezongen met een dominee. Dat was een heel bijzondere man. Zo'n ontzettend leuke preek ook naar ons toe. Daarna trakteerde hij op gebak.
De uitjes met het jongerenkoor waren en zijn nog altijd fantastisch. Voorheen de uitwisseling met Enkhuizen, Hoogkarspel en Venhuizen. De laatste jaren hebben we diverse feestjes door het jaar met als topper het korenweekend. Er wordt wel gezongen tijdens het weekend maar anders dan gebruikelijk. Het zijn meer de meezingers van een karaokeshow. Tijdens korenweekenden zijn er ook wel rare dingen gebeurd. Maar die vertellen ze niet.

Schuimpjes
'In onze tijd' vertelt Coos, 'is de tekstgroep een keer op zondagochtend heel vroeg opgestaan en naar het strand gegaan en hebben schuimpjes uitgedeeld aan de mensen die ze tegenkwamen. Lief zijn voor elkaar was het thema.'

Muzikaal intermezzo
Wat ook leuk is voordat we aan de dienst beginnen is een muzikaal intermezzo van de band. Die spelen wel eens liedjes waarvan de tekst eigenlijk niet geschikt is voor in de kerk. Dan zie je ook wel reacties vanuit de kerk. Martijn en Jelle moeten dan wel lachen en spelen vrolijk verder. Dat is een welkomst muziekje voor de mensen als ze in de kerk komen.

Jaarvergadering
Een paar weken van tevoren krijgen de leden de uitnodiging met als belangrijkste agendapunt: Preek van de voorzitter. Het heeft de naam 'preek' maar het is een stukje vertellen over het wel en wee van het koor, de voorzitter maakt er iets leuks van. Besproken wordt ook wat er wel of niet goed ging en nieuwe plannen worden bekend gemaakt. Zo nodig worden nieuwe bestuursleden gekozen. Ereleden en vips krijgen een oorkonde, mensen die weggaan of de dirigent krijgen meestal een bloemetje. Afgelopen jaar was pastoor er ook bij en Carlo van Velzen, onze vorige dirigent, als lid van het parochiebestuur. Regelmatig wordt tijdens de vergadering gevraagd of er komend jaar gezongen kan worden voor een stel dat gaat trouwen.

Huwelijksbureau
We zijn zeer succesvol als huwelijksbureau. In deze 40 jaar zijn er tientallen liefdes opgebloeid in het koor.
In de Inzet hangt een schuitje, ooit geschonken door Peter en Christa de Boer bij hun huwelijk. Daarop staan de huwelijken en vaste vriendschappen van ons koor vermeld vanaf de tijd dat we het schuitje kregen. Daarvoor hadden we een huwelijksbokaal die

helaas verbrand is in de oude Inzet. De bokaal was een fles met gips omkleed waarop alle namen en trouwdata geschreven stonden. Dat was bij de brand ons grootste verlies, naast de nieuwe liedjesmappen die net een week klaar waren. Die konden vervangen worden maar de huwelijksbokaal niet.
We zingen de leuke vieringen door het jaar voor huwelijken en voor ouders van leden maar ook voor begrafenissen die we helaas hebben moeten meemaken van onze leden Mark en Mariëlle.
In principe zingen we alleen voor eigen leden. Voor zo'n viering moet je 'vrij' nemen, als je op school zit of aan het werk bent. Als het niet iemand van je eigen club is dan is het moeilijk om het koor bij elkaar te krijgen. Van het Oscar Romero kregen mensen voorheen vrij voor een huwelijksviering. Toen was dat voor het Oscar nog bijzonder genoeg om mee te doen.

Pluspunt
Een pluspunt vinden wij nog steeds dat jongeren bezig zijn met het geloof. Je geeft ze toch een moment van nadenken over de dingen, ook al zitten ze alleen maar op het koor. Zeker de mensen die voor de tekstgroep kiezen die zijn heel bewust met die dingen bezig. En dat in deze tijd, dat is nog steeds heel knap.
Je ziet dat bepaalde leden een enorme lange tijd lid zijn van het koor. Dat zag je in de eerste tijd, dat zie je nu nog. Wij hebben er 18 jaar opzitten. Carlo van Velzen bijna 20 jaar. Men kiest voor het jongeren koor om daar bewust over na te denken. Je trekt ook familieleden mee of soms vrienden en vriendinnen die toch eens een keertje kijken. Dat is niet verkeerd. Dan weet je weer wat er zo'n beetje gebeurt in de kerk. Dat is het positieve nog steeds door de 40 jaar heen.
En natuurlijk de oproep dat jongeren waar ze ook zijn en wie ze ook zijn erg welkom zijn als lid van ons koor. We kunnen nog steeds leden gebruiken. Je hoeft niet te kunnen zingen, als je een beetje idee in tekst hebt dan kan dat ook. We hebben zelfs een materiaalman gehad.

Mannen
Bijzonder is ook dat ons AOW-koor veel mannelijke leden heeft. Als we met uitwisselingen meededen dan waren ze daar verbaasd over. Andere koren zijn vaak jaloers op ons dat we 12 mannen hebben.
En de band ook nog. Al een aantal jaren zijn dat Sandrine Aker en Jelle Steltenpool, Martijn Berkhout. Cor Verdonschot op de drums, Jelle en Martijn wisselen nog wel eens van plek. John Meester was er ook heel lang bij. Nu is er een nieuwe fluitist, Kim Haakman. Ze schuift weer door van het kinderkoor, daar moet je mazzel mee hebben. Mensen met een instrument gaan niet zomaar in de kerk zitten.

EO
'Dat is misschien wel het grootste punt', zegt Michael, Als je aan iemand vertelt: 'ik zing in de kerk.' Zelf weet ik nog dat ik op de middelbare school zat. 99 % van mijn klasgenoten wist niet dat ik in de kerk zong. Daar praatte je ook niet over. Als je iets in de kerk doet, heb je meteen een EO-stempel op je hoofd. Dat is toch wel lastig. Wij hebben helemaal niet dat EO-gevoel. Het is gewoon lekker zingen en gezelligheid. Dat is het belangrijkste en nadenken over de thema's. Je bent een groep bij elkaar.
Marloes vult aan: "Mijn oude klasgenoten van de basisschool zitten er ook voor een deel op. Ook mijn nichtjes, dat was leuk anders zag je ze ook niet zo vaak. Mensen die je zomaar niet zo gauw zou spreekt, dat doe je op zo'n koor wel. Je leert vanzelf iedereen kennen."

Bepaalde leden zitten wel erg lang op het koor

Jubileum
Er is een commissie die het programma rond ons 40-jarig jubileum organiseert op 29 september.
We beginnen met koffie en gebak in 'De Inzet' met eigen leden. Daarna is de receptie bij Sarto.
Na de receptie hebben we een dienst in de Werenfriduskerk. We willen de ereleden en de vips de gelegenheid geven om mee te zingen.
We beginnen met hoe het koor ooit ontstaan is, daarna komen de huidige leden erbij en eindigen met ons eigen koor. We moeten even afwachten hoeveel aanmeldingen er zijn.
Na de dienst gaan we weer terug naar Sarto. Dan is er nog een feestavond met een band. Het gaat om de gezelligheid want dat moet erin blijven.
Dat is het motto van het jongerenkoor: 'Gezelligheid.'
'40 jaar maar nog steeds jong'.

Het AOW-jongerenkoor
gaat zelfs tot zijn AOW nog door.

De redactie dankt de leden van het koor voor hun gezellige medewerking aan dit interview. Wij wensen het AOW-Jongerenkoor veel inspiratie en gezelligheid toe voor de toekomst en natuurlijk een prachtig feest.

Riet-Kuin-Ooijevaar

Op de foto staan:
vlnr bovenste rij: Arjen Zwan, Stefan Verdonschot, Edwin Hauwert, Martijn Droog, Jelle Steltenpool (Piano), Mike Verdonschot, Michael Zwan, Niels Verdonschot, Alex Duin, Cor Verdonschot (drums) en Edgar Aker.
vlnr middelste rij: Patricia Sneek, Marjon Visje, Catherine de Wit, Marloes van der Gulik (voorzitter), Kim Haakman, Dorien van Diepen, Roselijne Sijm en Jessica Meester (dirigent).
Zittend: Ellen Schouten, Lianda Schipper, Mery Schouten, Leonie Hoff en Sandrine Aker (fluitiste)
Liggend: Monique Meester en Marije Stavenuiter.
Niet op de foto: Martijn Berkhout (gitaar), Wendy Haakman, Nikita Mol, Maartje Schouten, Carolien Spigt en Alex Verdonschot.

Uitnodiging AOW, 40 jaar

AOW jongerenkoor

Dit jaar bestaat het AOW jongerenkoor 40 jaar, we vieren dat op zaterdag 29 september 2007.

AOW jongerenkoor

Wilt u ons komen feliciteren dan nodigen wij u graag uit voor onze receptie van 16:00 uur tot 17:30 uur in Café Sarto, Bangert 4 te Andijk.

Na de receptie zal er om 19.00 uur een feestelijke viering worden gezongen in de St. Werenfriduskerk te Wervershoof. Tijdens de kerkelijke viering zullen we met het huidige AOW-koor en oud-leden de welbekende AOW liederen ten gehore brengen. De mis zal worden voorgegaan door Pastor J. Suidgeest en Pastor Sj. de Boer, ook daarvoor bent u uiteraard van harte uitgenodigd.

Voor meer informatie kijk ook even op onze website: www.aowjongerenkoor.nl

Het AOW Jongerenkoor

Cadeau.tip:

FAMILIEBERICHTEN

IN MEMORIAM

Op 17 mei 2007 is na een ernstige ziekte overleden **Els Botman-Dekker.** Ze bereikte de leeftijd van 69 jaar. Ingrijpend is de ervaring geweest van het laatste halfjaar. Het begon met vage klachten, uitlopend op onderzoek, op verder onderzoek. Nadien was er grote zorg vanwege de werkelijkheid van een ernstige ziekte. Bijzonder is de tijd geweest van verwerking hiervan, als gezin samen, open en eerlijk, heel wat voor elkaar willen en kunnen betekenen in de verdere tijd, in liefde en aandacht. Herinneringen werden opgehaald aan alles wat zo bijzonder en waardevol is geweest in vroegere jaren, gezonde jaren, de jaren van het gezin, met kostelijke ervaringen in vele voorbeelden. Helder van geest naar elkaar toe was er dankbaarheid en verdriet, vast willen houden en los moeten laten. Op 17 mei kwam er stilte over een bemind leven. Altijd zal de herinnering er blijven dat het was een dag na haar verjaardag, binnen de kring van haar gezin, heel nabij. Altijd zal de herinnering er blijven dat het was in dit jaar 2007 op Hemelvaartsdag, aarde en hemel met elkaar verbonden. Dit zo tastbare leven hier en de overkant van het leven achter de horizon. In Avondwake en Uitvaartliturgie waren we met velen samen om uiting te geven aan geloof, aan kwetsbaar en zoekend geloven, met dankwoorden om de betekenis van haar leven, in verbondenheid met elkaar. Op 22 mei hebben we Els gebracht naar haar laatste rustplaats op het kerkhof.

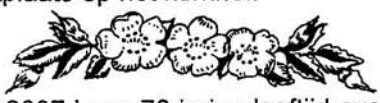

Op 21 mei 2007 is op 78 jarige leeftijd overleden **Jan Verdonschot.** Al was zijn gezondheid de laatste jaren kwetsbaar, toch kwam zijn overlijden onverwacht. Op 21 september 1928 werd Jan geboren en groeide hij op in een groot gezin, een tuindersgezin. Er moest met elkaar hard gewerkt worden op het land. En ze maakten het waar: samen sterk. Op volwassen leeftijd ging hij zelfstandig werken. In het ouderlijk huis zou hij in latere jaren na het overlijden van vader en moeder blijven wonen. Het was met voldoening, thuis. Het was dichtbij familie en met goede contacten met buren en vele anderen. Herinnering aan 25 jaar geleden is het ondergaan van een zware longoperatie. Gelukkig volgde er een goed herstel. Het bedrijf werd wel beëindigd. Een rustige periode volgde er, vele goede jaren. Enkele jaren geleden waren er opnieuw problemen met gezondheid. Het gaf beperkingen, meer en meer aan huis gebonden zijn en afhankelijkheid. Naar eigen voldoening was er aandacht en zorg vanuit familie en goede buren. Dat heeft hij altijd met dankbaarheid gewaardeerd als lichtpuntjes die voor hem belangrijk waren. Verzwakt naar lichaamskracht kwam onverwacht zijn levenseinde. Het betekende verwerking, gemis en vele herinneringen. In Avondwake en Uitvaartliturgie was er dankbaarheid en respect naar hem toe en hebben we afscheid genomen. De begrafenis was op 25 mei, zijn laatste rustplaats op het kerkhof.

Op 22 mei 2007 is in het ziekenhuis in Hoorn overleden **Anna Catharina Vriend-Beumer.** op de leeftijd van 75 jaar. We lazen als circulairewoorden: 'Het laatste beetje is nu op, veel was er te verduren. Het kaarsje is thans opgebrand, gedoofd zijn alle vuren'. Herkenbare woorden. Vele andere woorden kwamen naar voren in een terugblik naar een zorgzame en beminde moeder en oma. Woorden met een eigen betekenis in de dagen van verwerking en afscheid. Het is herinnering aan warmte en gastvrijheid. Ze hield van een gezellig uitstapje. Ze kon genieten van een zussendag, van haar kinderen en kleinkinderen, van bijzondere dagen zoals kerstmis, St.Nicolaas, kermis of de gewone zondagen thuis.
Ze heeft genoeg meegemaakt aan verdriet, ziekte, tegenslag en het gemis van dierbaren in haar eigen leven en gezin. Bewonderenswaardig was het dat zij dan zocht naar kleine straaltjes licht als sterretjes in een donkere nacht. Beetje bij beetje moest zij zelf inleveren aan kracht door reuma. Toch kon ze genieten van een dagje uit, haar ritjes met de booster, haar kaartersrondje, zwemles en kofferbakmarkt op Onderdijk. Het laatste jaar ging haar gezondheid achteruit. Ze moest veel inleveren. Bij een laatste ziekenhuisopname waren er geen mooie berichten en moest zij zich gewonnen geven. In Avondwake en Uitvaartliturgie was deze beminde moeder en oma met dank en respect in beeld in herinneringen. Op 26 mei was de begrafenis in het familiegraf, bij haar man. Zij moge rusten in vrede.

Op 27 mei 2007 is na een ernstige ziekte, moedig gedragen, overleden **Ton Zwan**, op de leeftijd van 67 jaar. Een beminde levensweg komt ons voor ogen, op vele manieren in die dagen belicht, zoals we een kristal kunnen draaien met telkens een ander schijnsel. Het laatste halfjaar is intens geweest, met een ernstig ziektebeeld. Er was kans op genezing, ervoor gaan met overtuiging en doorzettingskracht, met vertrouwen en een geweldige steun omgeven. Met betere dagen was er een zonnig vooruitzicht, met minder goede dagen was er twijfel en zorg, maar altijd met de hoop op verandering ten goede. Toen

kwam de omslag, de zware verwerking dat de strijd niet gewonnen kon worden, met de uitloop naar een laatste levensfase in bijzondere verbondenheid samen als gezin.
Geliefde herinneringen waren er veel. Het is erin bladeren als in een boek, een fotoboek of een levensverhaal. Daarmee verbonden de bijzondere circulairewoorden: 'Ieder leven heeft haar bestemming bereikt als er van je gehouden is uit alle kracht'. Het is herinnering aan de laatste tijd en het is herinnering die ver teruggaat. Daarin het beeld of liever de werkelijkheid van een bemind leven als echtgenoot, vader en opa. Het was, het is een dankbare herinnering in stilte, ofwel op vele manieren onder woorden gebracht zoals een bron maar blijft geven van zichzelf. In Avondwake en Uitvaartliturgie waren we met velen samen, met de kracht van verbondenheid, de troost van dierbare herinneringen, een foto met een glimlach ons meegegeven, en de keuze van toepasselijke lezingen en tekenen. Op 31 mei hebben we hem, Ton, gebracht naar zijn laatste rustplaats op het kerkhof, in Westfriese aarde, toevertrouwd aan de Schepper van alle leven.

Op 28 mei 2007 is in het St.Nicolaas Verpleeghuis te Lutjebroek overleden **Jan Schutte.** Hij bereikte de leeftijd van 80 jaar. Geboren en opgegroeid in Onderdijk liggen de meeste jaren van zijn leven op Wervershoof. Dat was met zijn werk op de bouw. Al gauw volgde naar eigen geluk verkering en huwelijk met Marie Schouten. Een schuur met bovenhuis was heel welkom. Bij het huis was een stuk land in de polder en een bollenkraam, een mooi begin voor het jonge paar. Een groot gezin zou er komen. In de voortgang van de jaren werd voor een omschakeling gekozen, van bouwer tot bloemist en bloemkweker. Bloemisterij en kwekerij 'Den Heuvel' werd geopend. Er zat groei in het bedrijf als vrucht van inzet en arbeid samen, met voldoening. In 1986 was er het onverwachte overlijden van zijn echtgenote, van moeder en oma, spil in het gezin, een zware slag en verwerking. Later, in een nieuwe relatie en huwelijk met Annie Schoutsen, zijn er nog vele mooie jaren gevolgd, tot beider geluk. In 1989 ging het bedrijf naar de Molenweg, een nieuw, fraai geheel, ruim opgezet. 'Tuin en Bloemencentrum'. Vader Jan kwam er graag. Het was zijn trots en de voortzetting was er, in goede handen overgedragen aan de kinderen. Zelf ging hij het rustiger aan doen. Na mooie jaren kwamen er problemen met gezondheid, allereerst bij zijn echtgenote, later ook bij hem zelf. We kunnen ons herkennen in de aanvang van de circulaire: 'Langzaam ben je moegestreden, stilletjes van ons weggegaan...'. Heengegaan, zo was het in het Pinksterweekend, eind mei in het Nicolaas Verpleeghuis. In Avondwake en Uitvaartliturgie hebben we afscheid genomen, met dank en goede herinneringen, en hebben we hem op 1 juni gebracht naar zijn laatste rustplaats op het kerkhof, in het familiegraf.

Op 11 juni 2007 is overleden **Agatha Anna (Aat) Breed-Veldman**, op de leeftijd van 67 jaar. Het inleveren van levenskracht is daaraan voorafgegaan over langere tijd, met vooral de laatste tijd een toenemende zorg. Liefdevol is de verzorging thuis geweest door echtgenoot Vincent, van de thuiszorg, wijkverpleging en de dagopvang 'de Hoge Hop'. Stilte is er gekomen over een bemind leven als echtgenote, moeder en oma. In die stilte zijn het dagen geworden van verwerking, veel herinneringen en verbondenheid samen. Zorgzaamheid is een woord dat Aat typeerde. Vol zorg was zij voor haar gezin en voor anderen. Zorgtaken nam zij op zich in de goede jaren van haar leven. Dat deed ze met inzet van haar capaciteiten binnen de gemeenschap met een welkome sociale invulling, in verschillende richting. Ze heeft een paar mooie reizen gemaakt, met Vincent. Voor haar zelf was de fietsreis naar Santiago de Compostella bijzonder. In herinnering en verslag bleek dat steeds weer. Heel bijzonder was de laatste week van haar leven: het samenzijn als gezin in Lourdes, invulling van bijzondere dagen, plaats van kracht en troost temidden van vele mensen. Thuisgekomen waren haar krachten op maar in haar hart was er die bijzondere Lourdeservaring om te koesteren en voor altijd te bewaren. In Avondwake en Uitvaartliturgie waren we samen met woorden vol betekenis en herinnering. Brancardiers, hulpverleners, dragende handen (Lourdes!) waren aanwezig, heel bijzonder, om haar weg te dragen naar haar laatste rustplaats op het kerkhof, op 14 juni.

Op 13 juni 2007 is in Hoorn overleden in 'De Hoge Hop' **Catharina Martha de Wit-Duin.** Zij bereikte de gezegende leeftijd van 99 jaar. Herkenbare woorden kwamen we tegen op de circulaire als herinnering en dank: 'Zij gaf zoveel, zij vroeg zo weinig. Moeder zijn is alles geven, zorg en lijden, liefde en leven. Moeder zijn is alles derven, alles en tevreden sterven'. Haar geboorteplaats was Grootebroek. Er volgde voor haar ouders en gezin al gauw een verhuizing naar Zwaagdijk-Oost, met stevige arbeid in een tuindersbedrijf. Het gezin was hecht en plezierig. In mei 1929 was het haar trouwdag met Freek de Wit uit Bovenkarspel. Verhuizing daarheen volgde. Hier werd het tuindersbedrijf in een nieuwe omgeving voortgezet. Het viel niet altijd mee om het hoofd boven water te houden. Het waren arme, sobere jaren. Vele jaren later, in 1961, kwam er opnieuw een verhuizing, nu naar Wervershoof, met boerderij en bedrijf aan de Dorpsstraat. In 1969 stapte vader uit het bedrijf. In 1982 volgde een verhuizing binnen het dorp naar de Dres. Vaders gezondheid liet al langere tijd te wensen over. In oktober 1983 kwam zijn overlijden, een afscheid, een lege plaats, een hele verwerking. De jaren gingen verder en ze gingen tellen. Met het oog op eigen gezondheid verhuisde moeder in 1997 naar Huize St.Jozef, met goede opvang en verzorging. In 2005 was nog weer een

verandering noodzakelijk met een opname in het Verzorgingshuis 'de Hoge Hop' in Hoorn. Het zijn in St.Jozef en ook in haar laatste bewoning in Hoorn mooie jaren geworden. Ze was er dankbaar voor. Ze is nooit echt ziek geweest. Ze is rustig ingeslapen. Op 16 juni hebben we in onze kerk afscheid genomen met dankbare woorden en hebben we haar gebracht naar haar laatste rustplaats, in het familiegraf, bij haar man.

Op 20 juni 2007 is na een ernstige zieke overleden **Piet Hooiveld**, op de leeftijd van 82 jaar. Herkenning komt tot ons in de aanvangswoorden van de circulaire: 'Zonder te klagen wilde jij je ziekte dragen. Langzaam moegestreden ben je uit ons midden weggegleden'.
Herinnering is er aan de eerste jaren op de Bangert te Andijk en aan het wonen op de Burg. Doumastraat. Toen in latere jaren de kinderen uit huis gingen kwam er zicht op een kleinere woning, opnieuw op de Bangert, dichtbij de kerk. Een diepere wens was er in het uitzien naar een appartement, dat er zou komen op het B.Grentplantsoen, in Wervershoof. Die wens ging in vervulling, voor beiden een heerlijke woning. De invulling van de dagen was geen probleem. Er was genoeg te beleven als ouders met de kinderen, als grootouders voor de klein- en achterkleinkinderen, met veel voldoening. Op een gegeven dag waren er tekenen van verzwakking, van minder goede dagen en het inleveren aan kracht en zin. Het werd een onderzoek in het ziekenhuis, met zorg om de uitslag en onzekerheid. Daarna in korte tijd is er heel wat geweest: een ziekenhuisopname, behandelingen, aansterken, verdere verzorging nodig hebben. Daarbij kwam ook het Nicolaas Verpleeghuis in beeld. De ernst van de situatie bleef en nam toe. Verzorging kon in een laatste levensfase thuis worden gegeven. Dat was heel welkom, het vertrouwde thuis. Na korte tijd kwam er een definitieve stilte over het leven van deze beminde echtgenoot, vader en opa. Met invulling van dankbare en goede herinneringen waren we samen in de afscheidsvieringen in onze kerk en hebben we hem gebracht naar het familiegraf op Andijk-West. Dat was op 23 juni.

Op 22 juni 2007 is na een ernstige ziekte overleden **Siem Schutte.** Hij bereikte de leeftijd van 63 jaar. Het is een grote tegenstelling als we denken aan Siems leven in de goede jaren die er zijn geweest en de dag, een half jaar geleden, dat een ernstige ziekte zich openbaarde, een naam kreeg en in de verdere tijd zijn levenskrachten sluipend ondermijnde. Siem hield van het leven. Hij hield van mensen om zich heen, van een feest, van gezelligheid, muziek. Hij was een gangmaker die er echt iets van kon maken. In Medemblik geboren kwam hij uit een hecht gezin. Na zijn studie zocht hij het in de richting van boekhouden, administratie. Met gedegen kennis was hij inzetbaar en werd hij gewaardeerd waar hij werkzaam was. In huwelijk en gezin (Thea en de kinderen) was hij een gelukkig mens, blij met elkaar in gelukkige levensjaren. Te vroeg is hier een eind aan gekomen door een verlammende spierziekte. Het werd een tijd van in moeten leveren, onzekerheid en pijn. Maar juist daarin was er het bijzondere van waardevolle momenten, gesprek en zorg voor elkaar, de beleving van de laatste levensvragen als in een open boek naar elkaar toe. Er zijn enkele weekenden geweest, als gezin samen, met aandacht, liefde en tijd voor elkaar. In de definitieve stilte die er kwam was dat als extra aanwezig in herinnering. In Avondwake en Uitvaartliturgie was er afscheid, dankbaarheid en verbondenheid samen, in verwerking en gemis. De begrafenis was op 26 juni op het kerkhof in het familiegraf.

Op 4 juli 2007 is plotseling overleden **Corné Vertelman.** Hij was nog maar 41 jaar.
Het was een hele verwerking, onwerkelijk, met veel herinneringen en een leeg gevoel. Corné, hij hoorde er zo bij. Herinneringen: hij ging naar school, het ging naar het zin, dankbaar onder goede begeleiding. Hij koos als vak de groenvoorziening. Via cursussen kreeg hij een baan bij Op/Maat, een goede keus, met veel plezier. Ongemerkt is dat een tijd geworden van 23 jaar, om trots op te zijn. Wat heeft Corné veel gehad aan de eigen familieband, zijn thuis, zijn basis, om altijd op terug te kunnen vallen, om zijn verhaal te doen of naar een verhaal te luisteren. Met plezier kon hij zijn vrije tijd invullen: met muziek, autorace, het fotograferen van vrachtwagens. Hij vond het leuk om er een verzameling van te maken, steeds meer in aantal. Oppas over de kinderen deed Corné graag en goed.
Drie jaar geleden kreeg hij een eigen huis, een eigen plekje, dichtbij zijn ouders. Hij was de koning te rijk, met eigen spulletjes. De band met elkaar werd alleen maar sterker. Hij kon zich naar eigen idee, in eigen tempo verder ontwikkelen. Toen kwam die stilte, onverwacht, onverdiend, met veel te verwerken. In Avondwake en Uitvaartliturgie was er het afscheid, met mooie woorden, het licht van kaarsen aangestoken en de zo toepasselijke lezing over de tuinman. Zijn laatste rustplaats is op het kerkhof, een tuin van bloemen en herinneringen in de wisseling van de seizoenen. Daarheen gebracht op 9 juli.

Op 8 juli 2007 is na een periode van onzekerheid overleden **Petronella Mol-de Kok**. Het was in het Nicolaas Verpleeghuis te Lutjebroek. Ze bereikte de leeftijd van 78 jaar.
In die dagen kwam haar levensverhaal in beeld. Geboren in Nijmegen verhuisde zij met haar ouders al snel naar Amsterdam. In de oorlog is zij vanwege de honger in Amsterdam naar Westfriesland getrokken. Ze is daar niet meer vandaan gegaan. In Wervershoof is zij getrouwd met Nico Mol. Er kwam een gezin met 7 kinderen. Het was financieel niet eenvoudig in die jaren. Nel kon creatief omgaan met de middelen die beschikbaar waren. Wat haar ogen za-

gen, dat maakten haar handen, zoals kleding voor de kinderen. Daarnaast was er haar werk in de bollenschuur om wat extra's te kunnen doen. Ze had een sterk karakter. Ze gaf zich niet gauw gewonnen. De verhuizing vanuit de Nieuwstraat naar het Bisschop Grentplantsoen was voor haar, zeker in het begin, een hele gewenning. In het laatste jaar voelde zij zich er beter thuis. Haar gezondheid gaf echter zorgen. Al langere tijd ging het minder. Ze moest inleveren aan kracht. Dat was voor haar heel moeilijk. Ze kon niet meer ondernemen wat ze graag wilde. Ze kon het moeilijk aanvaarden, de teruggang, beperking voelen, afhankelijkheid. Het werd een periode van pijn en ongemak en geen rust in haar hoofd. Vanuit een laatste ziekenhuisopname kwam ze weer terug in het Nicolaas Verpleeghuis. Daar kwam er stilte over haar leven en verwerking daarvan. Op 12 juli was de Uitvaartliturgie in onze kerk, met gebeden, lezingen en herinnering. Op die dag was ook de begrafenis op het kerkhof, in het familiegraf bij haar man.

Op 12 juli 2007 is in Huize Lindendael in Hoorn overleden **Anthonius Gerardus Termeulen**, op de leeftijd van 91 jaar. De aanvangswoorden van de circulaire roepen het beeld op van een bemind leven: 'Zolang bij ons, alles zo goed in het leven doorstaan, is nu toch vrij plotseling het kaarsje uitgegaan'. Een welkom leven, zijn vertrouwde plaats en aanwezigheid als een beminde vader, schoonvader, opa en overgrootvader.
27 januari 1916 was zijn geboortedag, in Amsterdam, als vijfde kind en eerste zoon. Later kwam er nog een zusje bij. Electriciën was zijn beroep. In 1942 was de trouwdag. In 1944 werd de eerste van het gezin geboren. Nog 4 kinderen zouden volgen. Er waren genoeg zorgen in de oorlogsjaren en daarna om de eindjes aan elkaar te knopen. In de loop van de jaren zijn alle kinderen getrouwd en gingen zij hun eigen weg. Er kwamen kleinkinderen en weer later achterkleinkinderen. Voor vader een heerlijke ervaring en geluk. Later volgde er een verhuizing naar Wervershoof, op het B.Grentplantsoen, naar het zin. In 1996 volgde er opnieuw een verhuizing, en wel naar Huize St.Jozef na problemen met gezondheid, een verstandig besluit. Het verlies van zoon Peter in juni 1998, onverwacht, was zwaar, een hele verwerking. Het leven ging door, met dit gemis. Herinnering is er in deze beminde vader en opa aan een bescheiden man. Hij werkte hard voor zijn gezin. Hij gaf aan zijn kinderen een aantal belangrijke waarden mee voor het leven. Daarom werd hij zo gewaardeerd en bleef hij erbij horen, tot in zijn laatste levensdagen in Lindendael. Op 18 juli waren we samen in onze kerk om afscheid te nemen met dankbare woorden. Daarna was de begrafenis op het kerkhof..

Op 20 juli 2007 is onverwacht overleden op de leeftijd van 87 jaar **Cornelia Neuvel-Sijm.** Het onverwachte was verdrietig, met een hele verwerking. Ze hoorde er zo bij. Ze leefde voor haar gezin, voor haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. De circulairewoorden waren een verwijzing naar een bemind leven, een dankbare herinnering en een zorgzaam, welbesteed leven. Geboren in Andijk was zij de oudste van een groot gezin. Ze wist al gauw wat het betekende om de handen uit de mouwen te steken, en dat deed ze. In 1941 was haar huwelijk met Jacobus Neuvel. Er volgde een verhuizing naar Onderdijk. Er kwam een gezin van 4 kinderen, een gelukkige ervaring. Als moeder heeft ze veel voor haar gezin betekend in welkome aandacht, huishoudelijke zorg en al datgene wat de moeite waard was. Het overlijden van haar man in 1988 was moeilijk, een hele opgave om daarmee om te gaan. Temidden van haar kinderen en kleinkinderen bleef ze de spil. Ze had een zo mooie instelling van delen en geven, van verrassen en goed doen, genietend van de kleine dingen van het leven. De laatste jaren woonde ze naar het zin op het Dr.Pinxterplantsoen, voor haar een vertrouwde omgeving. Ze heeft er een mooie tijd gehad. In het crematorium in Hoorn hebben we afscheid genomen met oprechte dank, in verbondenheid samen. Dat was op 25 juli.

Op 21 juli 2007 is onverwacht overleden **Jacobus Antonius (Jaap) de Haan.** Hij bereikte de leeftijd van 72 jaar. Het bericht gaf een schok op die zaterdagavond en op zondagmorgen in de kerk. Ook in de verdere dagen was het een hele verwerking.
Jaap, hij was bekend van zijn goed lopende autorijschool, meer dan 35 jaar. Velen heeft hij opgeleid en op weg gezet naar eigen rijbevoegdheid. Daar was eens die wonderlijke ontmoeting, lesgevend aan Nel, in de beginjaren van zijn rijschool. Deze ontmoeting zou uitgroeien tot een verbondenheid voor het leven, een gelukkig huwelijk.
Jaap, hij was bekend bij velen als man van de kerk. Dichtbij de kerk wonend was hij in diepere zin dichtbij de kerk, verbonden met zijn en onze Werenfriedkerk, al van jongsafaan. In de 60-tiger jaren was dat een korte periode als koster. Daarna opgenomen voor heel wat jaren in de lectorengroep, met zijn voorgaan in Avondwaken. Halverwege de jaren 90: deel van een kostersteam. Hijzelf met het voordeel van eigen ervaring maar heel loyaal naar de anderen toe. Hij had het in zijn vingers en deed het graag. Hij was ook beheerder van 'de Inzet'. We zijn hem veel dank verschuldigd. Het overlijden van zijn vrouw Nel, anderhalf jaar geleden, was een hele slag met langdurige verwerking, nog steeds een gemis. Zijn geloof en zijn getuigenis van geloof was met overtuiging en kracht. Een voorbeeld daarvan vinden we in de keuze van het circulairewoord: 'In het licht van de eeuwigheid heeft alles op aarde niets te betekenen'. Jaap kon verrukt zijn van een Paas-Hoogmisviering, van ons orgel, van zang, van een verzorgde liturgie, van dingen die goed liepen. Het sloot aan bij zijn eigen verzorgde levensstijl en diep geloof. In Avondwake en Uitvaartliturgie waren we met velen samen. Voor Jaap was het vertrouwd

terrein. Om hem heen waren we met onze dank en waardering, met onze herinneringen en verbondenheid, als familie en gemeenschap. We hebben hem daarna gebracht naar zijn laatste rustplaats, bij zijn echtgenote Nel in het familiegraf, op 26 juli.

Op 28 juli 2007 is onverwacht overleden **Jacobus Pieter (Jaap) Groen**, op de leeftijd van 67 jaar. Het gebeurde op zijn geliefde camping 'Witterzomer' te Assen. Het was een slag, een donker moment voor zijn gezin en familie. Herinneringen kwamen naar voren in latere momenten. Herinneringen aan een werkzaam leven, al in vroege levensjaren. Zijn belangstelling en keuze van werk ging al gauw uit naar de vrachtwagen. Het werd zijn lust en zijn leven, eerst in het binnenland, daarna op het buitenland. De hele week van huis, in vele richtingen vracht verzorgen, lange reizen maken. Van het vrije bestaan kon hij genieten. Vakantie was een welkome onderbreking. In de beginjaren was Echt in Limburg een vaste plek om tot rust te komen. Een chauffeurscafé was in de buurt, leuke bijkomstigheid. Na verloop van tijd werd voor vakantie een andere omgeving, een nieuwe invulling gezocht. Na wat uitproberen werd het een camping in Assen. Het was zijn handigheid die goed van pas kwam. Het vakantiehuisje werd steeds mooier, van alle gemakken voorzien. Het werd een tweede huisje, de laatste jaren voor langere tijd daarin aanwezig in de zomerperiode. Toen was er dat moment van stilte, onverwacht, niet te vatten. Daarna de eerste verwerking en afscheid moeten nemen. En herinneringen aan een beminde echtgenoot, vader en opa. Hij was altijd zeer behulpzaam. Menig klusje deed hij voor anderen. Hij was een man van weinig woorden. Hij had zijn oordeel maar veroordeelde niet. Op 2 augustus was de Uitvaartliturgie in onze kerk, met toepasselijke woorden, dank en herinnering. Daarna was de crematie en het laatste afscheid in Hoorn.

Op 15 augustus 2007 is onverwacht overleden **Jos Hooiveld.** Hij bereikte de leeftijd van 69 jaar. Door een ongelukkige val uit zijn booster, langs de Dijkweg in Andijk-West, kwam hij lelijk terecht, met zware hoofdwonden. In het ziekenhuis in Hoorn kwam er na 5 dagen intensieve zorg stilte over zijn leven. Op de kennisgeving stond geschreven: Jos zijn laatste reis. Reizen heeft hij over de hele wereld gemaakt. Het begon met zijn dienstplichtjaren bij de Marine. In latere jaren op de sleepboten bij fa. Wijsmuller in IJmuiden. Werk op booreilanden in de Noordzee en het vervoer naar het vaste land. Jos vond het na maandenlange afwezigheid wel weer eens aantrekkelijk om dan thuis te zijn, zijn verhalen te vertellen en op te trekken met familie en vrienden. En als de verlofdagen thuis lang genoeg hadden geduurd, dan trok de vrijheid hem weer naar het varen, naar een volgende reis.
Eens is er het moment gekomen dat het varen voorbij was. Hij kon zich goed vinden in een baan, manusje van alles, op een camping op het Enkhuizerzand. Ook hier langs het water, van het IJsselmeer. In de laatste jaren van zijn leven kampte hij met de ziekte van Parkinson. Het maakte hem meer en meer afhankelijk en kwetsbaar. Een booster was voor hem een uitkomst. Als het kon maakte hij zijn ritjes in deze, eigen omgeving. Niet meer die grote reizen van vroeger maar kleine reisjes naar eigen keuze. En toen stond de booster ergens onderweg stil. Het was Jos zijn laatste reis. Over hem kwam in het ziekenhuis een definitieve stilte. In het crematorium in Hoorn was het afscheid op 18 augustus, met gesproken woord en muziek, zoals werd gezegd: een kleurrijk mens ging heen, onze broer, zwager en oom.

Op 21 augustus 2007 is in Huize St.Jozef op hoge leeftijd, 98 jaar, overleden **Hildegard (Hilde) Wijnands-Gubitzer.** Haar geboortedag gaat dan ook ver terug. Dat was op 11 september 1908. Het was in Krems aan de Donau, in Oostenrijk. Als meisje van 12 jaar is zij naar Nederland vertrokken o.a. vanwege gebrek aan voedsel in Oostenrijk, na de Eerste Wereldoorlog. Het gezin bestond uit vader, moeder en 5 kinderen. Zij sprak altijd met veel liefde over haar ouders. Uit verhalen bleek dat zij een vrolijk en leergierig kind was.
In Nederland kwam zij terecht bij zusters in een klooster. Ze is al vrij snel als huishoudelijke hulp gaan werken in diverse gezinnen. Toen ze 28 jaar was, is ze getrouwd. Ze kreeg 5 kinderen. De Tweede Wereldoorlog was een zware tijd. Ze werd weduwe in het jaar 1975, na een huwelijk van bijna 40 jaar. Haar man was al jaren slecht ter been.
Ze was reislustig. Op hoge leeftijd ging zij eens, alleen, naar Brazilië. Binnen en buiten Europa maakte ze ook andere reizen. Ze was geïnteresseerd in politiek en maatschappij, in de wereld van haar dagen. Als moeder en oma was ze zorgzaam. Ze hield van vrolijkheid en huiselijkheid. Ze was zeer gelovig. De traditie van de kerk betekende veel voor haar in een eigen trouwe beleving. Een aantal jaren geleden is zij in onze omgeving komen wonen, eerst in Andijk, de laatste 2 jaar in het Verzorgingshuis St.Jozef, hier in Wervershoof.
In de laatste dagen vloeiden haar levenskrachten weg en kwam er stilte over haar leven, met verwerking van haar heengaan. In de Uitvaartliturgie hebben we op 25 augustus afscheid genomen en haar gebracht naar haar laatste rustplaats, in een familiegraf in Enkhuizen.

Tip van Ton

Het tweede kerkhof is gerenoveerd. De marmeren grafsteen van de ouders van Ton: Jacobus de Vries-en Veronica Machtel (voorlaatste pad) zag er uit als grauwe beton. Soppen hielp niet. Schoonmaakazijn wel. (probeer eerst op een onzichtbaar hoekje)

GEDOOPT

Simon Petrus Anthonius,
zoon van Simon en Jolanda Ruiter-Baas.
Houston Jewel,
dochter van Jan en Dayenne Venema-Groot.
Johannes Jacobus Marcus (Jens),
zoon Marcel Deen en Ingrid Smit.
Janne Josephina Geertruida,
dochter van Marcel Boos en Mariska Sijm.
Emma Catharina Maria,
dochter van Niels en Tanja Meijer-Spigt.
Eline Petra Johanna,
dochter van Edgar en Sandrine Aker-Bakker.
Jacobus Gerardus Wilhelmus (Sjaak),
zoon van Ed Meester en Colinda Kaarsemaker.
Sanne Esmee,
dochter van Lauwrensz Bakker en Chantal Verdonschot.
Petrus Carolus (Matijs),
zoon van Carlo en Janine van den Berg-van den Berg.
Stef Niels Jeroen,
zoon van Jeroen en Brenda Lakeman-Appelman.
Lot Anita,
dochter van Louis Meijer en Karin Lakeman.
Wesley Johannes Theodorus,
zoon van Otto Mes en Rosalie Veeken.
Lars Cornelis Nicolaas,
zoon van Ronald en Kim Mes-Veeken.
Stefan Ronaldus Cornelis,
zoon van Ronald en Susan Boots-Mes.
Fu Nichao Catharina Antonia (Fu Ni),
dochter van Peter en Christa de Boer-van Stralen.

Hartelijke gelukwensen aan de ouders, een blije en gelukkige jeugd voor de kinderen, gezondheid, heel veel goeds, een blijvende verwondering.

GETROUWD

Martijn Droog en Moniek Zijlstra,
Sebastiaan Pot en Marieke Buijsman.

Een hartelijk proficiat aan beide bruidsparen, op weg naar een gelukkige levensweg samen, met rijkdom van leven voor elkaar en voor vele anderen.

HUWELIJKSJUBILEUM

25 jaar: Piet en Tineke Verdonschot-Grooteman.
25 jaar: Nico en Rina Schouten-Tensen.
25 jaar: Kees en Karin Copier-Dol.
50 jaar: Nic en Trien van Dijk-Botman.
55 jaar: Herman en Alie Langedijk-Schouten.
60 jaar: Cor en Annie Ruiter-Kaarsemaker.

Een huwelijksverjaardag, altijd bijzonder. Een momentopname om dankbaar te vieren, in verbondenheid met elkaar, met gezin, familie en goede vrienden. Ook langs deze weg een hartelijke gelukwens, veel goede wensen naar verdere jaren.

BIETENDAG: SAMEN WERKEN, SAMEN BELEVEN!

Wij, de Bietendagorganisatie nodigen iedereen uit dit samen met ons te beleven! Op **zaterdag 6 oktober** 2007 wordt voor de 26e keer de jaarlijkse Bietendag georganiseerd. De 25e bietendag was een succes met een recordbedrag als opbrengst en een bezoek vanuit Chili van een van de collega's van Padre Dirk. Familie van padre Dirk heeft vorig jaar Chili bezocht en zij hebben daar ervaren dat de geest van padre Dirk daar nog sterk voortleeft in de verschillende projecten en in het enthousiasme van de mensen. Voor ons goede redenen om onze steun aan "Fondos Solidarios Padre Dirk de Wit" voort te zetten.
Op zaterdag 6 oktober gaan we daarom weer met veel enthousiasme een dag gezamenlijk werken bij diverse veelal agrarische bedrijven in West-friesland om geld bijeen te brengen voor projecten in Chili. Het thema project van dit jaar is het opknappen en inrichten van een reeds bestaande ruimte in het San Conrado Lyceum. De ruimte kan voor meer doeleinden gebruikt worden, maar een belangrijk doel is het in te richten als eetgelegenheid, zodat de arme leerlingen van het San Conrado lyceum uit Futrono en omgeving samen kunnen eten van de maaltijden die worden aangeboden door het Ministerie van Onderwijs. Om meer over dit project te lezen en voor foto's verwijzen wij naar onze site www.bietendag.nl. Hier vind je ook informatie over de andere projecten die wij sponsoren waaronder het Aidsproject, het themaproject van vorig jaar.

Wij nodigen je uit om samen te komen werken en de bijzondere sfeer van Bietendag te beleven!
Iedereen is welkom op zaterdag 6 oktober 2007. Geef je op met vrienden en bekenden en ervaar hoe het is om samen te werken In een andere omgeving en iets te leren over de werkwijze van een bedrijf In West-friesland. Voor de mensen met kleine kinderen of degenen die niet de hele dag kunnen of willen werken wordt een creatieve sponsorloop georganiseerd. De dag wordt zoals altijd gezellig afgesloten in het Bietencafe.

Voor meer informatie en/of aanmelding: www.bietendag.nl of neem contact op met Jan en Afra Mekenkamp de Wit, 0228 517836.
Ook als je interesse hebt om jouw bedrijf beschikbaar te stellen als werkplek voor deze dag. Natuurlijk is een geldelijke bijdrage ook welkom.
Je kunt deze overmaken op rekening 563948221 t.n.v. D. de Wit, Sassenheim

Nog bevriend?

Dukendam en Matelingen waren bevriende steden. Ze lagen in verschillende landen, maar toch dicht bij elkaar.
Ze organiseerden samen voetbaltoernooien, wisselden kunstschatten uit, en dreven handel.
Op een dag besloot Dukendam de haven te vergroten.
Daar was Matelingen niet blij mee.
Want zo werd Dukendam een concurrent. En toen Dukendam een kolossale sporthal bouwde, was Matelingen daar helemaal niet blij mee: nu gingen alle sportwedstrijden naar Dukendam. Daarna werd Dukendam de hoofdstad van het land. En de mensen van Matelingen begonnen te zeggen wat ze al lang dachten: 'Waarom Dukendam wel, en wij niet?'.
De burgemeester hoorde het gemopper, en besloot een nog grotere sporthal te bouwen. Niet dat die nodig was, maar zó kwaad was hij . En hij bouwde een toren en een ruimtevaartcentrum. Maar alle mensen in Matelingen bleven kwaad. Wat dachten die Dukendammers wel? De burgemeesters van Dukendam en Matelingen zagen elkaar nooit meer, en de inwoners van Matelingen vertelden moppen waarin de Dukendammers belachelijk werden gemaakt. Toen op een dag een kazerne werd gebouwd aan de grens bij Dukendam, juichte heel Matelingen. Die van Dukendam waren immers niet te vertrouwen. Wat dachten die wel met hun sporthal! In de kazerne kwamen later soldaten met wapens.

Uit de krant:
De burgemeester geeft toe dat de verhoudingen tussen Dukendam en Matelingen slechter zijn geworden: 'We doen ook al geen zaken meer met elkaar. En waarom? Ik weet zeker dat wij het er niet naar gemaakt hebben. Ik kan me hooguit voorstellen dat ze in Matelingen bang waren onze vriendschap kwijt te raken. Dat ze bang waren dat wij zo groot worden dat we de mensen uit Matelingen niet meer zouden zien staan. Maar daar was toch geen reden toe?'. Het lijkt erop dat niemand voordeel heeft bij de nu ontstane situatie. Nogmaals de burgemeester: 'Zij hebben er een goede vriend mee verloren. Niemand heeft er iets bij gewonnen. Wij praten nu met soldaten en geweren. Het is vreselijk!